

Svärta, sn, Rönö hd, Söderm. l.

Svärta (1386), —. Namnet förekommer äfven i bestämd form; således nämnes en gård i "Svartone", hvaraf förmodligen det i vår tids skriftspråk någon gång synliga Svärtuna härleder sig. Äldsta formen är Svertö (o. 1314).

Styffe, Skand., s. 281 o. sma s., not 1.